

De Raad voert aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen door te oordelen dat rekwirant bewijselementen moest aandragen ter ondersteuning van zijn motivering betreffende de vaststelling van beperkende maatregelen ten aanzien van de onderneming Fulmen, te weten dat deze onderneming betrokken was bij de installatie van elektrisch materieel op de nucleaire site van Qom/Fordoo (Iran).

In dit verband is de Raad ten eerste van mening dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Raad moest vereisen dat de lidstaat die heeft voorgesteld om Fulmen op de lijst te plaatsen, bewijselementen en informatie overlegde, terwijl deze elementen uit vertrouwelijke bronnen afkomstig zijn. Ten tweede voert de Raad aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het Gerecht vertrouwelijke inlichtingen in aanmerking mocht nemen die niet aan de advocaten van de betrokken partijen werden meegedeeld, terwijl artikel 67, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht niet in deze mogelijkheid voorziet.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 6 juni 2012 — Trento Sviluppo Srl en Centrale Adriatica Soc. coop./AGCOM

(Zaak C-281/12)

(2012/C 235/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Trento Sviluppo Srl, Centrale Adriatica Soc. coop.

Verwerende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Prejudiciële vraag

Moet de uitdrukking „e in ogni caso” in de Italiaanse taalversie van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2005/29/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat één van de in het eerste deel van het genoemde lid bedoelde voorwaarden volstaat om een praktijk te kwalificeren als een misleidende handelspraktijk, of is van een dergelijke handelspraktijk alleen sprake indien ook is voldaan aan de aanvullende voorwaarde dat de handelspraktijk de consument ertoe kan brengen een afwijkend besluit over een transactie te nemen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 7 juni 2012 — Aboubacar Diakite/Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(Zaak C-285/12)

(2012/C 235/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Aboubacar Diakite

Verwerende partij: Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Prejudiciële vraag

Moet artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze bepaling enkel bescherming biedt in een situatie van „binnenlands gewapend conflict” als uitgelegd in het internationale humanitaire recht en in het bijzonder onder verwijzing naar artikel 3, dat alle vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 (betreffende, respectievelijk, de verbetering van het lot der gewonden en zieken zich bevindende bij de strijdkrachten te velde, de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee, de behandeling van krijgsgevangenen en de bescherming van burgers in oorlogstijd) gemeen hebben?

Indien het in artikel 15, sub c, van voornoemde richtlijn bedoelde begrip „binnenlands gewapend conflict” autonoom moet worden uitgelegd ten opzichte van artikel 3, dat alle vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 gemeen hebben, aan de hand van welke criteria dient dan te worden beoordeeld of sprake is van een dergelijk „binnenlands gewapend conflict”?

⁽¹⁾ PB L 304, blz. 12.

Beschikking van de president van de Vijfde kamer van het Hof van 7 maart 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Procestaal: Pools

De president van de Vijfde kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 30 van 29.01.2011.